

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1182/2018
28.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Оливере Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици 2К бр.363/16 од 16.07.2018. године и Кв бр.522/18 од 03.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 28. новембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Оливере Јованић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици 2К бр.363/16 од 16.07.2018. године и Кв бр.522/18 од 03.09.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици 2К бр.363/16 од 16.07.2018. године одбачена је, као недозвољена, молба браниоца окривљене АА – адвоката Оливере Јованић о одлагању плаћања трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Суботици Кв бр.522/18 од 03.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Оливере Јованић, изјављена против решења Основног суда у Суботици 2К бр.363/16 од 16.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Оливера Јованић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3), став 2. и став 4. ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 7) и 11), став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, због повреде одредаба чланова 21, 32, 33, 34. и 199. Устава Републике Србије, те повреде одредаба чланова 6, 13. и 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом

да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења или да побијана решења преиначи, тако што ће дозволити одлагање плаћања паушала и трошкова поступка.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, поред осталог, истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, међутим, у образложењу захтева не наводи ниједном речју у чему се ова повреда састоји, па како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који јој је претходио испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно састоји повреда закона на коју се захтевом за заштиту законитости указује, то је захтев браниоца окривљеног у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Надаље, захтевом се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а у образложењу се истиче и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, те повреда одредаба члана 264. став 4. ЗКП, а које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, па је Врховни касациони суд у овом делу захтев одбацио као недозвољен.

Најзад, истим захтевом указује се и на повреду одредаба чланова 21, 32, 33, 34. и 199. Устава Републике Србије, те на повреду одредаба чланова 6, 13. и 14. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Међутим, како уз захтев бранилаца окривљене није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право и слобода који су зајемчени Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу одбацио јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић